

pütid, pidu lõpetusel, tähendavad põlewad laewa. On need mahapõlend, siis on ka pidu otsas.

Seda kirjutas üks reisia J. G. Kohl, kes veel teisi asju meie maast jutustab. Meie päivil lii enam Saanipääwa-laulusi kuulda ei ole, mis selle ennemuiste jutu peale tähenda võiks. Ka on jutt lii noorem lii Janni-tuled, mis laugelt pagana-põlwe aegast meie aea peale ulutavad, ja iga põhja-poolse Europamaa rahwa seas leida on. Ometigi oleks soovida, et kui kuskil veel sejugusid laulusi mäletasse, et se wana-aea mõlestus unustuse eest hoitud saaks. Triimajas antasse teada, kes sejuguse laulusi Tallinnas wastawõtub.

Aasta ümber talorahwa tööd

1877 mal aastal.

Määri ja küünla-tuus on rehed peista, laubaga turule minna, heinu lojo wedada, lojuste eest muret anda, linno-puude järele waadata, luda, tedrata, põlloriistad parandada.

Paastru-tuus: ahjo ja hoone ehitamise tarwis puid raiuda ja wälja wedada, lojuste eest muret anda, luda, laud hauduma panna.

Jüri-tuus: ajad parandada, kraawid ja teed puhastada, hooned ehitada, sõnnikut wedada lapsta ja kartohwli maa peale, hargi õpetada ikkes läima, lapsta labad laewata ja lapsta seemet lälwata, õuna ja marja puid puhastada, heina-maad puhastada, lünda, hernid ja läätsid lälwata, laeru lälwata, aned hauduma panna.

Rehe-tuus: lünda, oad, hernid ja läätsid lälwata, suuri odre lälwata, kartohwliid maha panna, oad istutada, linn ja lonepid lälwata, lõngu ja riet wärwida, kangad pleelida, linno-puude järele waadata.

Jaani-tuus: lapstad ja laalid istutada, kartohwli maad äästata, rukki maa peale sõnnikut wedada, teja lünda, latuljed parrandada, teed sillutada, heinu teha.

Keina-tuus: kartohwliid mullata, sõnnikut weddata, heina niita, linn lüluda, mesilaste pere järele waadata.

Reisuse-tuus: wilja leigata, rukkid ja niso lälwata, linn lüluda, lambad niita.

Mihkli-tuus: sügisest heina niita, wilja leigata, kartohwliid illeswõtta, rukki-lõrt lünda, linn leotada, õunad maha-wõtta.